

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.06.2002
KOM(2002) 360 endelig

1998/0245 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af direktiv 97/7/EF og direktiv
98/27/EF**

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG

i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af direktiv 97/7/EF og direktiv
98/27/EF**

1. INDLEDNING

I henhold til artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), i EF-traktaten skal Kommissionen afgive udtalelse om de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat ved andenbehandlingen. Kommissionen afgiver nedenstående udtalelse om de to ændringsforslag, Europa-Parlamentet har fremsat.

2. BAGGRUND

Kommissionen forelagde den 19. november 1998 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF, direktiv 97/7/EF og direktiv 98/27/EF¹.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 29. april 1999².

Europa-Parlamentet vedtog ved førstebehandlingen den 5. maj 1999 en lovgivningsmæssig beslutning³, som indeholdt 36 ændringsforslag til Kommissionens forslag.

Kommissionen forelagde Rådet sit ændrede forslag den 23. juli 1999⁴.

Den 19. december 2001 vedtog Rådet den fælles holdning⁵.

Kommissionen vedtog den 14. januar 2002 en meddelelse til Europa-Parlamentet⁶ om Rådets fælles holdning.

Europa-Parlamentet vedtog ved andenbehandlingen den 14. maj 2002 to ændringsforslag til den fælles holdning.

¹ EFT C 385 af 11.12.1998, s. 10.

² EFT C 169 af 16.6.1999, s. 43.

³ EFT C 279 af 1.10.1999, s. 197.

⁴ KOM (1999) 385 endelig udg. af 23.7.1999, EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 21.

⁵ EFT C 58 E af 5.3.2002, s. 32.

⁶ SEK (2002) 30 endelig.

3. FORMÅLET MED FORSLAGET

Direktivet har til formål at fastsætte harmoniserede retlige rammer, der er tilstrækkelige til regulering af aftaler vedrørende fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Det konsoliderer og kompletterer de eksisterende retlige rammer, således at det indre marked kommer til at fungere bedre, samtidig med at der fastsættes regler om forbrugerbeskyttelse på et passende niveau.

Det indeholder bl.a. bestemmelser om, at forbrugeren inden aftalens indgåelse skal have en række oplysninger, en forpligtelse til skriftligt at bekræfte disse oplysninger, en fortrydelsesret med visse undtagelser for bestemte tjenesteydelser, et princip om betaling af tjenesteydelser, leveret inden fortrydelsesretten gøres gældende, en beskyttelse af forbrugeren i relation til betalinger med kort, forbud mod levering uden forudgående anmodning, en begrænsning i anvendelsen af fjernkommunikationsmidler og foranstaltninger, der skal lette bilæggelsen af tvister.

4. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Europa-Parlamentet vedtog ved andenbehandlingen to ændringsforslag (43 og 44) til Rådets fælles holdning.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslagene ud fra følgende begrundelse.

Ændringsforslag 43 har til formål at ordne problemet med at udøve fortrydelsesretten, når en notar er involveret. Ifølge ændringsforslaget indsættes der i artikel 6, stk. 3, et nyt litra b, ifølge hvilket medlemsstaterne kan fastsætte, at fortrydelsesretten ikke gælder alle notarielt bekræftede erklæringer, under forudsætning af at notaren bekræfter, at forbrugeren sikres de rettigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1.

Der skal således tages hensyn til dels de juridiske problemer, som fortrydelse af et notarielt bekræftet dokument ville give, dels den tryghed, som involveringen af en notar giver forbrugeren. Ved formuleringen tages der hensyn til de retlige forhold i de medlemsstater, som har en notarstand i romerrettens forstand (*civil law notaries*).

Kommissionen er bevidst om det problem, der kunne opstå, hvis man uden videre kunne anvende fortrydelsesretten på sådanne dokumenter, og da undtagelsen er suppleret med ekstra garantier, ser den positivt på, at bestemmelsen indsættes, ud fra ønsket om et kompromis og en hurtig vedtagelse af direktivet.

Ændringsforslag 44 har til formål at gøre bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, klarere. Ifølge disse gælder det, at leverandøren kun kan kræve betaling for den tjenesteydelse, der er leveret, inden fortrydelsesretten blev udøvet, hvis forbrugeren forudgående har anmodet om, at aftalens opfyldelse påbegyndes inden fortrydelsesfristens udløb. Ændringsforslaget gør princippet klarere, idet det præciseres, at aftalens opfyldelse først kan påbegyndes, når forbrugeren har givet sit tilsagn. Det følger endvidere deraf, at leverandøren kan beslutte ikke at påbegynde aftalens opfyldelse, inden fortrydelsesfristens udløb, og forbrugeren skal således ikke betale en godtgørelse som omhandlet i artikel 7.

Kommissionen finder, at den klarere formulering er relevant, og den ser derfor positivt på, at bestemmelsen indsættes, ud fra ønsket om et kompromis og en hurtig vedtagelse af direktivet.

5. KONKLUSION

I henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.